

Femmy Andringa

Tranen, kriebels, flair en de zweep van Femmy

Thom van der Goot

Lawei-plan musical nog niet uitgebroed

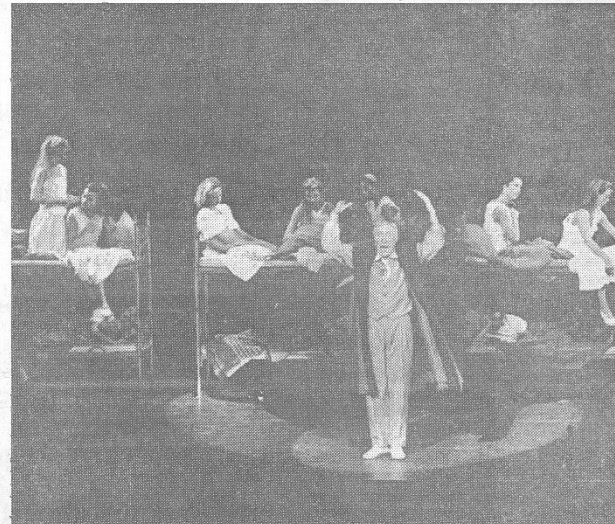
Een week later. De klanken zijn verstomd. De muzikanten van Addy Scheele zijn naar huis. Dansers, koorleden en turners vertoeven op school of op een saai kantoor. The show is over now... 'Suus en Rico' is voorbij. De Nieuwjaarsmusical van theater De Lawei in Drachten is bijgezet in het museum der kleine kunsten. Op naar de volgende productie? Jawel. Auteur-regisseur Thom van der Goot kijkt terug op zijn debuut en gelijktijdig vooruit naar 1 januari 1991. Wat gaat het worden? Weer een musical? Daar is hij nog niet helemaal uit, maar het staat vast dat De Lawei en omgeving volgend jaar gedurende twee weken een nieuwe show mag verwachten.

Bij voorbaat kun je risicoloos voorspellen dat alle voorstellingen dan opnieuw uitverkocht zijn. Het project wordt gedragen door de bevolking, net zoals dat vijftien jaar lang het geval was toen de oude directeur Roel Oostra de artistieke scepter zwaaide en swingende revues bedacht. Thom van der Goot, directeur van De Lawei, koestert een verleden als toneelregisseur bij het Friese ensemble Tryater. Hij kent de

materie door en door, maar hij ondervond het toch als iets heel bijzonders dat vijftig jongelui zijn teksten stonden te zingen.

Van der Goot: "De laatste Dag Ouwe Dag Jonge, de revue van Roel, haalde negentien keer. Ik had niet meteen die pretenties. Daarom besloten we ons niet te overtoeren en de eerste keer één week te programmeren. We hebben uitstekend gedraaid. Bij de tweede voorstelling waren we iets kwijt van de première-paniek. De show kwam lekker over in de communicatie met de zaal. Na het openingsnummer waren ze plat. De mensen ademen mee met de voorstellingen en de reacties waren over 't algemeen warm en positief. Natuurlijk is er wel kritiek. Ik las dat er wat minder coupletjes in de liedjes hadden gekund en dat in Dag Ouwe meer humor zat. Dat laatste erken ik meteen. Ik ben niet zo

Rients Gratama en de weesmeisjes van Thom van der Goot in de musical 'Suus en Rico' van de schouwburg in Drachten.

humoristisch. Dit is mijn niveau. Méer haal ik niet. Ik ben een ouwe pastoor, geen humorist. Ik ken amper pretenties en schrijf zo'n productie met alle relativiteit die er bij hoort. Natuurlijk is het opportunistisch wat we maken, maar ik wil het toch een beetje ergens over hebben, al blijf je rondom cirkelen."

Blauw

Roel Oostra maakt na zijn pensionering in Drachten tegenwoordig voor Sneek een Nieuwjaarsrevue. Uiteraard kwam hij een avond kijken in De Lawei. Na afloop sloeg hij zijn opvolger de schouder omstandig blauw. Sportief dus. Van der Goot: "Roel is een wijs mens." Thom van der Goot constateerde bij zichzelf dat hij in de speelweek na de première van 'Suus en Rico' non-communicabel was.

"Ik ben wat op de zeedijk bij Harlingen gaan wandelen. Het is een raar soort energie die je opwekt bij elkaar. Elke avond

haalden we om tien voor acht alle mensen bij elkaar. Musici, kleedsters, iedereen die meewerkte. Dan kregen ze van choreografe Femmy Andringa en van mij een pep talk. We hebben onze taken heel helder onderscheiden. Onze twee vakken waren volledig op elkaar geënt. Haar kracht is dat zij zeer effectief werkt. Ze weet mensen te motiveren. Soms dacht ik wel eens: dat gaat erg bars, maar de groep is haar dankbaar dat ze er af en toe de zweep over legt."

Kriebels...

— De revue was als schepping van Roel Oostra een publiek succes en een traditie. Legde dit alles een druk op je? Van der Goot: "Ja. Dit móést leuk worden. Dat gaf een druk waar ik soms amper tegenop kon, omdat ik me ging afvragen waar ik aan begonnen was. Aan de andere kant kreeg ik kouwe rillingen en tranen in mijn ogen. De manier waarop er gewerkt is, de flair waarmee ze speelden en zongen tranen in mijn ogen. De manier waarop er gewerkt is, de flair waarmee ze speelden en zongen gaf me de kriebels...! Je trekt toch een hele last als locomotief..."

En volgend jaar. Een idee? Thom van der Goot: "Vraag me niet wát. Ik loop te denken aan een musical-achtige voorstelling met een bewerking van de beste stukken. Ik ben aan 't kijken, ook in de producties van Gilbert and Sullivan om te zoeken naar basismateriaal. Het liefste zou ik een eigen toneelstuk brengen, maar dat is niet wat het publiek wil. Daar kun je op 1 januari niet mee verschijnen. Er moet spektakel komen. Inhoudelijk moet je de nodige concessies doen. Ik realiseer me dat ik schouwburgdirecteur ben en regisseur, verleid door de situatie. De volgende stap zou een compositie-opdracht moeten zijn. Het volgend jaar is de financiële armslag met tien, twaalf voorstellingen wat ruimer. De Lawei heeft hiervoor geen budget. Het geld moet uit de kassa komen. De poen was op toen ik Rients Gratama, een combo en de beste geluidsapparatuur van Friesland had gecontracteerd als professionele bedding voor de amateurs. Rients is het volgend jaar niet beschikbaar. Hij doet 'Mata Hari.' Misschien moet ik een andere bekende Nederlander zoeken, een ster... Het enige dat ik op dit moment weet is dat ik in februari de synopsis rond moet hebben."